

отъ неѣ прѣждѣ. „Та това е прѣжда! мыслила си Радка, ами кѣдѣ е ризица-та?“

Минѣлася зима, минѣлися и пролѣтъ и лѣто — дошла есень. Радкина майка насновала прѣжда-та, зела *кросно*, навила на него *основѣ-шѣ*, прикачила ѣ на *станѣ* и закачила да тѣче. Зела да сова бързо съ *совалѣ*, и тогава веке Радка самичка видѣла, какъ става отъ нишки-ты платно.

Кога ся истѣкало платно-то, зели да го бѣлѣтъ, и така жѣло-то платно станѣло бѣло като снѣгъ.

Пакъ дошла зима. Радкина майка накроила ризи отъ платно-то, а сестры-ты ѣ ги ушили, и на Колядѣ надѣнѣлы на Радкѣ и на Боянчя новы ризици, бѣлы като снѣгъ.

С ж д о в е.

Сждове бивать отъ дърво, отъ прѣсть, отъ стѣкло, отъ близницѣ (стомана), отъ жѣлѣзо, отъ мѣдѣ.

Отъ дърво правять: заструзы (гаванкы), лѣжици, копани, ведра, каци, бѣчвы. Заструзи, лѣжици и копани дѣбать паничяре; а ведра, каци и бѣчвы правять кацаре.

Отъ прѣсть грѣнчяре правять: грѣнци, паници и блюда. Отъ бѣлѣ прѣсть правять на фабрикы: паници и хубавы блюда.

Отъ стѣкло правять чяши и шишета.